

Bloesem en fruit dunnen Waarom, hoe en wanneer?

Als we een fruitboom in de bloei zien staan, zien we al dat fruit al voor ons en realiseren we ons nauwelijks of zo'n fruitboom dat wel aan kan. De bloei van een fruitboom kan een regelrechte aanslag op de conditie van de boom zijn. Sterker nog, een zeer overvloedige bloei kan zelfs een misoogst voor volgend jaar betekenen.

Maar wat is een teveel aan bloesem? Uit de gemengde knoppen van appelbomen ontstaat blad en bloemen die de toekomstige 'vruchtjes' kunnen worden. We noemen dat in vakjargon een bloemcluster. We gaan ervan uit dat de bestuiving goed gaat. Als dan elke bloemcluster twee tot drie goede vruchten voort zal brengen, dan krijgen we genoeg fruit aan de boom.

Als we willen weten hoeveel appels dit oplevert, bekijken we de appel-

boom en tellen het aantal clusters aan die boom. Dat zal bij een klein boompje op een zwakke onderstam gemakkelijker zijn dan bij een hoogstam van 50 jaar oud. We vermenigvuldigen dit getal met het aantal vruchtjes per cluster dat we willen laten zitten: twee of drie. Dan weten we ongeveer hoeveel appels er aan de boom kunnen komen. Weet je het gewicht per appel, dan kun je ook berekenen hoeveel kilo appels de boom zal gaan voortbrengen.

Bloemdunning

Er zijn appel- en perenrassen waar men het beste al direct met bloemdunning kan beginnen. Een mooi voorbeeld is het appelras Benoni. Dit ras is beurtjaargevoelig. Het ene jaar krijg je veel fruit en het andere jaar praktisch niets. Door nu al in een vroeg stadium bloemdunning toe te passen, geef je de boom de kans bloemknoppen voor het ko-

mende jaar aan te leggen. Mochten er dan nog te veel vruchten aan komen, dan kunnen we deze met de hand dunnen als ze ongeveer 10/12 mm zijn, of na de junirui.

Bij peren komen rassen als Gieser Wildeman en Beurré Alexandre Lucas in aanmerking voor een bloemdunning. Bij de meeste perenrassen zal er nauwelijks een bloemdunning hoeven plaats te vinden en kunnen we rustig de junirui afwachten.

Junirui

Junirui is de natuurlijke afstoting van vruchtjes door een onderlinge concurrentiestrijd van voedingsstoffen en hormonen in de vrucht. Daarbij speelt Gibellerine (GA₃ en GA_{4,7}) een grote rol. Het zijn deze laatste stoffen die ervoor zorgen dat we bij een perenras als Triomphe de Vienne elk jaar vruchten aan de boom kunnen krijgen. Professione-

Aantasting door appelzaagwesp.

De middelste vrucht is een zogenaamde diksteel.

De diksteel is verwijderd. Het steeltje moet aan de boom blijven zitten.

le telers hebben deze natuurlijke middelen tot hun beschikking om hun perenbomen daarmee te behandelen.

Pruimen

Pruimen, dat is een verhaal apart. De Reine Victoria is een ras dat eigenlijk altijd voor vruchtdunning in aanmerking komt (mits er vruchten aan zitten). De regel is dat tussen twee pruimen de breedte van een hand moet passen (ongeveer 8 cm). Ja, het is verleidelijk om er meer te laten zitten, maar het komt de boom ten goede als je deze afstand aanhoudt.

Hoe dunnen?

Het is belangrijk dat het steeltje aan de boom blijft zitten. Dus precies andersom dan bij plukken, want daar moet het steeltje aan de vrucht blijven zitten. Als je een vruchtje met steeltje aan de basis weg wilt halen, heb je namelijk een grote kans dat de andere vruchtjes in het cluster er ook afvallen. Het steeltje blijft dus aan de tak zitten.

We kijken goed welke vruchten misvormd zijn door aantasting van vroege fruitmot, wintervlinder, zaagwesp of voorjaarsuil. En bij een ras als Cox Orange Pippin dunnen we de topvrucht weg, de zogenaamde 'diksteel'. Deze vrucht groeit aanvankelijk hard en stopt op een gegeven moment, maar heeft dan wel de overige vruchten die ernaast zitten, in groei belemmerd.

Het dunnen kan met een speciaal dunschaartje gebeuren, maar ook gewoon met de hand. Door nu het steeltje van het vruchtje met duim en wijsvinger beet te pakken en vervolgens het vruchtje met de middelvinger naar achteren te duwen zal het steeltje blijven zitten. Bij kortstelige vruchten kunnen we het beste het vruchtje met duim en wijsvinger beetpakken en vervolgens opzij wegduwen. Of we gebruiken bij kortstelige vruchten een dunschaartje. Zo'n schaar wordt ook heel vaak gebruikt bij het krenten van druiven.

Als we pruimen dunnen zijn we extra alert op de pruimenmot. De vruchten met pruimenmot proberen we zoveel mogelijk te verzamelen. Daarmee wordt verdere uitbreiding voorkomen. Als we bij hard

Nabloei in peer verwijderen.

fruit de eerste generatie van de fruitmot verzamelen, wordt voorkomen dat we een tweede krijgen. Het is de tweede generatie van de fruitmot waar we veel schade van kunnen ondervinden.

In deze tijd van dunnen zouden we ook het 'kruidige' waterlot weg kunnen halen. Het geeft licht in de boom en de boom is sneller droog (minder kans op zwamziekten). Wat in deze tijd van het jaar ook belangrijk is: wees alert op nabloei in peren. De nabloei weghalen verkleint de kans op bacterievuuraantasting. Het waterlot weghalen kan het beste bij droog weer, om de infectie met *Nectria Galligena* zoveel mogelijk uit te sluiten.

Marten Pelleboer

Waterlot trekken.